

ministrationen. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 6 angaar, erkjendte den høitærede Minister jo selv, at der var Medlemmer som vilde blive uheldigt stillede, dersom der ikke træffes Foranstaltninger til, at de Medlemmer kunde hjælpes, der havde været i Sygekassjer, som vare opløste, eller de Medlemmer, hvis Helbredstilstand var saaledes, at de ikke kunde optages i nogen anden Kasse. Ministeren erkjendte ogsaa, at det var noget, som han vilde overveie, hvorledes der kunde raades Bød derpaa; men det forekommer mig, at naar hele Stillingen er saaledes, er det bedst at vedtage Mindretallets Forslag, for saa vil det staa som en kraftig Baamindelse til Ministeren om at finde paa en anden Udvei.

Ordføreren (Goss): Jeg skal tillade mig et Par for mit Vedkommende afsluttende Bemærkninger. Den høitærede Minister har gjort opmærksom paa et Punkt, som jeg ogsaa vilde have gjort opmærksom paa med Hensyn til Mindretallets Forslag til § 3, nemlig at hele Udvalget, og Regjeringen ogsaa, nu indrømmer, at det foreliggende Forslag ved den forandrede Stilling, det har givet Sygekassjemedlemmers Hustru, i meget væsentlig Grad har hjulpet paa de Kasser, der i mindre tæet befolkede Egne vil blive oprettede. — Med Hensyn til Mindretallets Forslag under Nr. 6 skal jeg bemærke, at det er den Omstændighed, at der her gjøres Regning paa Kommunernes Ydelser, som bevirker, at jeg mener, det foreslaaede principielt og formelt falder udenfor denne Lovs Omraade. Thi denne Lovs Bestemmelse maa være, at Ydelser, der skulle gives de Syge, udredes af Sygekassjerne. Efter Mindretallets Forslag under Nr. 6 er Meningen, at Sygekassjerne ikke i Virkeligheden skulle udrede Ydelserne, de skulle have Refusion af Kommunerne. Saa er det, det falder ind under et andet Omraade, og det er ingen Ubillighed, andet end den, som følger af Lovforslaget, at vi ikke bygge paa tvungne Sygekassjer, men paa frivillige Sygekassjer, saa kunne saadanne Tilfælde indtræde. Det er af de Ting, vi have maattet tage med, idet vi ere gaaede ind paa den Forudsætning, at vi ikke ville have Tvangssygekassjer. — Endelig vil jeg blot med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 7 tillade mig at udtale, at det forekommer mig dog, at det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Schlegel) var aldeles urimelig stræng imod Forslaget; thi han endte med en Udtalelse, som jeg dog vil haabe, han ikke vil betragte som sit sidste Ord, nemlig at Thinget eller Flertallet ved at vedtage Regjeringens Forslag, som det

er, vilde ødelægge hele Sygekasseinstitutionen. Det kan dog umulig være det ærede Medlems Mening, at den Forsjæl, som han selv karakteriserer som formel — thi ogsaa han gaar ud fra den Forudsætning, at der ved en Ol- og Brændevinskatt skal skaffes Kommunerne Refusion, den Forsjæl nemlig, at Tilskudet skal præsteres fra Kommunerne og ikke umiddelbart fra Statskassen, skal bidrage til — ja mere end bidrage til — rent ødelægge hele Sygekasseinstitutionen. Det er rent umuligt at indse, hvorledes dette skulde gaa til. Det skulde være Brangvillie fra Kommunernes Side, der skulde opstilles ved Bestemmelserne om, at Tilskudet skulde gaa gennem Kommunerne. Men hvorfor Kommunerne skulde være mere brangvillige mod Sygekasseinstitutionen, fordi den skulde udbetale en Del, som den faar andet Steds fra, det er mig uforstaaeligt. Det vilde ikke blot vidne om Mangel paa Hjerte hos den paagjældende Kommune, men ogsaa efter min Mening paa almindelig sund Mennekesforstand. Saa det kan jeg ikke tro. Jeg kan forstaa det fra det Mindretals Side, der ikke vil tænke sig en Refusion fra Ol- og Brændevinskatten, og den Betragtning er jo ogsaa stærkt gjort gjældende — jeg indrømmer iøvrigt ikke dens Rigtighed — at de frivillige Ydelser vilde gaa bort, naar de tvungne Ydelser skulle udredes gennem Kommunerne. Det kan ikke godt menes om den frivillige Ydelse fra Læger og Apothekere; thi for dem maa det dog være ganske ligegyldigt, om det tvungne Bidrag kommer fra Stats- eller Kommunekassen, men selv med Hensyn til de frivillige Ydelser fra Kommunerne! Ja, jeg kan forstaa om Kommunerne vilde sige: Naar der gives et saa stort tvungent Bidrag, trække vi de frivillige Ydelser fra — dersom Kommunerne da ikke ere meget velgjørende — og give saa meget mindre; men jeg kan ikke forstaa, at de skulde ville sige: Hvis de frivillige Ydelser have overstredet det, der nu faas som tvungne Ydelser, ville vi ingen Ting give, naar de dog paa anden Maade blive bekjendte med, hvad de tvungne Ydellers Størrelse er, og det er jo det Flertallets Forslag gaar ud paa, og hvorfor vi blandt andet lægger Bøgt paa, at Tilskudet skal ydes gennem Kommunerne, fordi Kommuneraadene skulle vide, hvormeget det virkelig er. Uvisshed og Ubestemthed i den Henseende, tror jeg med den høitærede Minister, vil være mere skadelig for Kommunernes Velvillie overfor Sygekassjerne end den fikre Kundskab om, hvor meget det virkelig er, at Sygekassjerne faae paa den Maade. Men i det Hele kunne vi naturligvis ikke gjøre